

Usa ka Unction sa Espiritu

“Gidihogan mog lana ang akong ulo.”

Salmo 23:5

Ang pagbubo ug lana sa ulo morag layo kaayo sa pagbantay sa mga karnero, apan sa pagkatinuod dili. Kinaandan na nga kinabatasan sang mga manugbantay sa sulod sang mga siglo ang pagbubo sing lana sa ulo sang ila mga karnero, ilabi na sa katapusan sang adlaw ukon kon ginakapoy sila sa paglakbay. Alang sa mga karnero kini usa ka pag-abiabi ug makapalagsik nga pag-alagad nga gihatag kanila sa magbalantay. Niini nga kostumbre atong makita ang usa ka matahum nga ilustrasyon sa pag-atiman sa atong Dakong Magbalantay alang kanato ug sa mga panalangin nga iyang gihatag alang kanato.

Ang lana gigamit diha sa Kasulatan ingong simbolo sa Balaang Espiritu—ang dili makita nga gahom ug impluwensya sa Diyos. (Binuhatan 10:38). Ang lana nga igdidihog nga gibubo sa mga ulo sa mga labawng sacerdote sa Israel nagpunting sa unahan sa pagdihog ni Jesus sa Espiritu Santo. Ang

apostol nag-ingon bahin kaniya nga siya gidihogan “sa lana sa kalipay nga labaw pa sa imong mga kauban.” (Hebreohanon 1:9). Gihisgotan usab ni Pablo ang pagdihog nga atong nadawat gikan sa Diyos, samtang si Juan naghisgot niini ingong, “pagdihog gikan sa Usa nga Balaan.” (2 Corinto 1:21; 1 Juan 2:20). Ang termino, "unction" gikan sa lintunganayng pulong sa Griyego nga nagpasabot sa pagpahid o pagpahid sa lana, sa pagkonsagrar—nagsugyot og lubrication ug kahapsay, mao nga niini usab adunay usa ka pasumbingay sa lana ingon nga nagsimbolo sa Balaang Espiritu ug unsa ang nahimo niini sa atong kinabuhi.

Niini nga leksyon nga narekord sa Salmo 23 mahimo natong hunahunaon si David nga nagrepresentar sa tibuok Kristo nga klase, diin ang iyang ulo magrepresentar ni Jesus, ang atong Ulo. (Colosas 1:13, 18). Ang pahayag, “Imong gidihogan ug lana ang akong ulo,” nagpaila kon unsay tin-awng gitudlo sa Bibliya; nga mao, nga ang pagdihog sa Balaang Espiritu nag-una diha sa Ulo sa Kristo nga klase, ug sukad sa Pentekostes nadawat na sa lain-laing mga sakop sa lawas tungod lamang sa kamatuoran nga sila giisip nga mga sakop sa iyang lawas. Busa makaingon gayod kita kang Jehova, ang atong Dakong Magbalantay, “Imong gidihogan ang akong ulo,” si Kristo Jesus. Gikan kang Jesus, nga

mao na karon ang atong “maayong magbalantay,” ang maong pagdihog nakaabot kanato. (Juan 10:11, 14). Sa ingon kita nalipay sa mga panalangin nga natipon pinaagi sa pagdihog sa Balaang Espiritu nga atong nadawat.

Samtang ang orihinal nga pagdihog sa Balaang Espiritu mikunsad kang Jesus, ang matag membro sa iyang simbolikong lawas makadawat sa samang pagdihog, kay kining simbolo nga “lana sa kalipay” midagayday gikan sa Ulo ug mitabon sa tibuok lawas. Duyog niini, usa sa nag-unang mga leksyon sa kasulatan nga may kalabutan sa pagdihog sa Espiritu mao ang balaang sugo sa pagserbisyo. Ang tagna sa Isaias 61:1-3 nalangkit niini, ug kini nagpakita nga ang tibuok grupo ni Kristo gidihogan sa “pagwali sa maayong balita,” ug sa ingon “magabugkos sa mga dugmok ug kasingkasing.”

Uban niining balaan nga awtoridad sa pagrepresentar sa Dios dinhi sa yuta moabut usab ang usa ka talagsaon nga kasiguroan sa balaanong pagdawat ug pag-uyon. Gikan niini nga baroganan ang pagdihog sa Balaang Espiritu naghulagway sa hunahuna sa kahupayan. Sa pagkatinuod, gipunting ni Jesus ang Balaang Espiritu ingong “Maghuhupay” nga ihatag sa Amahan, “ang Espiritu sa kamatuoran,” nga mogiya sa iyang mga sumusunod

“ngadto sa tibuok kamatuoran.” Juan 14:16, 17,26; 15:26; 16:7,13

Ang Balaang Espiritu maoy dakong paghupay kang Jesus, ang atong Ulo. Sa diha nga kini miabut diha kaniya sa panahon sa iyang bunyag nadungog niya ang tingog sa iyang Langitnong Amahan gikan sa langit, nag-ingon, “Kini mao ang akong pinalangga nga Anak, kang kinsa Ako nahimuot pag-ayo.” (Mateo 3:17). Unsang mas dakong kahupayan ang ikahatag kang bisan kinsa kay sa pagkaseguro sa pagka-anak sa Diyos? Kini nga kasigurohan naghatag sa Agalon nga kusog alang sa mga pagsulay diin siya gitawag sa pag-agi. Kap-atan ka adlaw ang milabay, sa dihang gihagit ni Satanas ang pagkaanak sa Agalon, si Jesus nakahimo ug nakasukol kaniya, kay walay pagduhaduha sa iyang hunahuna kon asa siya nagbarug uban sa iyang Langitnong Amahan. Dugang pa, sa dihang ang pagdihog sa Balaang Espiritu mikunsad kang Jesus kini naglamdag kaniya mahitungod sa mga katuyoan sa iyang Amahan ug sa bahin nga iyang mabatonan diha kanila. Ang “mga langit nabuksan ngadto kaniya.” bersikulo 16

Pinaagi sa Balaang Espiritu si Jesus gigiyahan ug gipalig-on sa matag lakang sa pig-ot nga dalan nga iyang giagian. Tungod kay siya ang atong Ulo ang

sama nga makapahupay nga mga panalangin sa Balaang Espiritu nga nagpuno kaniya sa kalipay mao usab ang atong adlaw-adlaw nga bahin. Sa pagkatinuod, si Jesus misaad nga iyang ihatag ang iyang kalinaw sa iyang matinumang mga sumusunod. (Juan 14:27). Kini nga kalinaw usa ka importante nga bahin sa kahupayan nga moabut kanato pinaagi sa Balaang Espiritu. Daghan ang mga kasigurohan sa Biblia nga naghatag kanato og pagsalig, kaisug, ug kalinaw, bisan pa sa mga kalisdanan sa dalan samtang kita naglakaw sa mga lakang sa Agalon. Efeso 3:11,12; Salmo 31:24; Filipos 4:7

Usa ka makaiikag kaayo nga summary sa mga panalangin nga naa kanato isip dinihogan-Espiritu nga mga sumusunod ni Jesus gipresentar sa ika-8 nga kapitulo sa Roma. Sa pagbukas sa hilisgutan ang apostol misulat, “Busa karon walay pagkahinukman sa silot ngadto kanila nga anaa kang Kristo Jesus, ... nga wala maglakaw uyon sa unod, kondili uyon sa Espiritu.” (bersikulo 1,4). Matikdi nga dinhi si Pablo naghisgot niadtong “diha kang Kristo Jesus.” Kini nagpasabot nga si Kristo Jesus mao ang ilang Ulo, ang usa nga gibuboan sa pagdihog sa Balaang Espiritu. Sa mga nagbaton kaniya nga ilang Ulo, walay panghimaraut gikan sa Langitnong

Amahan kon, sama sa giingon ni Pablo, sila “wala maglakaw uyon sa unod, kondili uyon sa Espiritu.”

Dinhi, sama sa halos tanang kaso sa mga saad sa Diyos, adunay kondisyon nga nalangkit sa katumanan niini, nga kinahanglang lihokon pinaagi sa matinumanong pagkamasinugtanon aron ang kasegurohan sa saad mahimong hustong mapanagiya kanato. Sa pagkatinuod, ang pagsiguro nga kita nagbarug nga giuyonan sa atubangan sa atong Langitnong Amahan, nga alang kanato walay panghimaraut, sa pagkatinuod usa ka talagsaon nga panalangin. Atong nakat-unan pinaagi sa kasinatian, obserbasyon, ug gikan sa pagpamatuod sa mga Kasulatan, nga “walay usa nga matarung, wala, bisan usa.” (Roma 3:10). Among nakat-unan usab nga ang Dios dili makatan-aw sa pagkadili-matarung uban sa bisan unsang matang sa pagkamatugtanon. Apan, kahibulongan gayod ang grasya nga gitagana pinaagi kang Kristo Jesus, nga kadtong anaa kaniya, ug nagsunod sa mga paggiya sa Balaang Espiritu nga nakaabot kanila pinaagi kaniya, dili ilalom sa pagkahinukman sa silot!

Sa kaulahian sa ikawalong kapitulo sa Basahon sa Mga Taga-Roma ang apostol nagpasiugda niini nga hunahuna uban sa mas dakong puwersa, nga nag-ingon, "Ang Dios mao ang nagapakamatarong. Kinsa

ba siya nga nagahukom sa silot? Walay usa. Si Kristo Jesus nga namatay, labaw pa niana, nga nabanhaw pag-usab, nga anaa bisan sa tuo nga kamot sa Dios, nga usab nagapangamuyo alang kanato." (bersikulo 33,34). Pagkabililhon sa hunahuna nga gikan sa panglantaw sa Diyos walay panghimaraot sa matuod nga Kristohanon. Kini mao ang Langitnong Amahan, pinaagi sa matubsanon nga buhat ni Kristo, kinsa mipakamatarung kanato nga gawasnon gikan sa tanang sala. Nan, unsay kalainan kon kinsa pa ang mahimong maghunahuna nga mokondenar kanato, ang Yawa man o ang iyang mga ahente?

Bisan pa, kini nga kondisyon nga "walay pagkondenar" nagdepende usab sa pagpuyo sa Balaang Espiritu - nga mao, napuno ug gigiyahan sa balaang impluwensya ug gahum sa Dios. "Sila nga anaa sa unod dili makapahimuot sa Diyos," misulat si Pablo. Dayon siya mipasabut nga kita "wala diha sa unod, kondili diha sa Espiritu, kon mao nga ang Espiritu sa Dios nagapuyo" kanato. (bersikulo 8,9). Kini nagpasabot nga kita makapahimuot sa Diyos kon kita nakatuman sa mga kondisyon. Kadto nga mga kondisyon mao ang bug-os nga pagtugyan sa atong kaugalingong mga kabubut-on—usa ka simbolikong pagpunggot sa atong mga kaugalingon—ug ang pagdawat kang Kristo ingon

nga atong Ulo, ug unya paglakaw sunod sa Espiritu nga atong nadawat isip resulta sa pagkaanaa kang Kristo. Pinadayag 20:4

Mortal nga mga Lawas Gipadali

Si Pablo misulat ug dugang nga “kon ang Espiritu niya nga nagbanhaw kang Jesus gikan sa mga patay nagapuyo diha kaninyo, siya nga nagbanhaw kang Kristo gikan sa mga patay magahatag usab ug kinabuhi sa inyong may kamatayon nga mga lawas pinaagi sa iyang Espiritu nga nagapuyo diha kaninyo.” (Roma 8:11). Kining pagpabuhi sa atong mortal nga mga lawas usa ka makapalagsik niini alang sa pag-alagad sa Ginoo. Ang nahulog nga unod sa kinaiya dili mokiling ngadto sa espirituhanon nga mga butang ug molikay gikan sa paghalad diha sa pag-alagad sa Ginoo ug sa iyang katawhan. Apan, pinaagi sa pagdihog sa Balaang Espiritu, nga nadawat pinaagi sa atong Ulo, si Kristo Jesus, ang atong mga lawas “gipadasig,” o gipalihok, aron sa pag-alagad sa intereses sa balaang katuyoan ug plano sa Dios. Ang unod mahimong “kapoyon sa pagbuhat ug maayo,” apan kon kita magpadayon sa paglakaw subay sa Espiritu kini mapasig-uli, maingon nga ang mga karnero, sa dihang gikapoy sa kataposan sa adlaw, nalagsik sa dihang ang

magbalantay nagdihog sa ilang mga ulo ug lana.
Galacia 6:9

Ang apostol nagpadayon, “Kay ang tanan nga gitultolan sa Espiritu sa Dios, sila mga anak sa Dios.” (Roma 8:14). Sa dihang si Jesus gidihogan sa Balaang Espiritu nga iyang nadungog ang makapadasig nga mensahe gikan sa iyang Langitnong Amahan, “Kini mao ang akong Anak nga pinalangga.” Sa samang paagi, karon, kon kita “diha kang Kristo Jesus,” ug maglakaw subay sa Espiritu diin siya gidihogan, kita adunay kasegurohan nga kita usab “mga anak sa Diyos.” Kini nga Espiritu nga atong nadawat, si Pablo mipasabut, dili usa sa "pagkaulipon pag-usab sa kahadlok," apan usa ka Espiritu nga makahimo kanato sa pagtawag sa atong Dios nga "Abba, Amahan." bersikulo 15

Ang Espiritu mismo,” mipadayon si Pablo, “nagpamatuod uban sa atong espiritu, nga kita mga anak sa Diyos. Ug kon mga anak, nan mga manununod; mga manununod sa Dios, ug mga isigkamanununod ni Kristo; kon mao nga kita mag-antus uban kaniya, aron kita pagahimayaon usab uban kaniya.” (mga bersikulo 16,17).

Ang panglantaw sa kasulatan bahin niini daling masabtan. Si Apostol Pedro mipasabut nga ang

paglihok sa Balaang Espiritu diha sa mga hunahuna sa mga propeta sa Daang Tugon nakapahimo kanila sa pagpamatuod mahitungod sa “mga pag-antus ni Kristo, ug sa himaya nga mosunod.” (1 Pedro 1:11). Sa tibuok niyang sulat gipatin-aw ni Pedro nga kining gitagna nga mga pag-antos ni Kristo giapilan sa mga bahin sa iyang lawas. Mao kini, unya, ang anaa sa hunahuna ni Pablo sa dihang siya misulat nga ang Balaang Espiritu nagpamatuod uban sa atong mga espiritu nga kita mga anak sa Diyos, “kon kita mag-antos uban kaniya.” Buot ipasabot, kon kita anaa kang Kristo Jesus, ug miambit sa iyang mga pag-antos isip resulta sa atong pagtugyan sa atong kinabuhi diha sa balaang pag-alagad, nan ang pagpamatuod sa Balaang Espiritu pinaagi sa matagnaong mga sinulat sa Daang Tugon mapadapat kanato. Sa ingon kita gipasaligan nga, sama ni Jesus, kita mga anak sa Dios, ug kon matinud-anon, kaubang mga manununod uban kaniya sa mahimayaong umaabot nga gingharian sa mga panalangin. Mateo 6:10

Si Pedro nagpahinumdom kanato nga ang Balaang Espiritu, pinaagi sa mga propeta, dili lamang nagpamatuod mahitungod sa mga pag-antos ni Kristo, kondili usab sa “himaya nga mosunod.” Sa pagtuman niini nga pagpamatuod, si Pablo misulat, “Kay akong giisip nga ang mga pag-antus niining

panahona dili takus ikatandi sa himaya nga igapadayag dinhi kanato” nga mao, ang gisaad nga “himaya nga mosunod” sa pag-antus. Roma 8:18

“Kay ang kalalangan,” dugang pa ni Pablo, “naghulat uban ang maikagon nga pagpangandoy sa pagpadayag sa mga anak sa Diyos.” (bersikulo 19). Kita kinahanglan lamang nga mamalandong sa daghang mga panagna sa himaya sa gingharian nga makaplagan diha sa Daang Tugon, ug timan-an ang daghang mga saad kon sa unsang paagi kana nga himaya igapadayag alang sa panalangin sa tanang mga banay sa yuta, aron kita mangandoy sa umaabot nga panahon diin, uban sa tanang balaan nga mga anak sa Dios, atong pribilehiyo ang pagpakita sa himaya sa Dios ngadto sa tanang kanasuran.

“Ang Tanang Butang Nagtinabangay”

Kadtong kinsa, pinaagi sa pagpahinungod ug sa pagdawat sa Dios, miduol ngadto kang Kristo, ug naglakaw subay sa Balaang Espiritu diin sila gidihogan, adunay kasiguroan nga sila “gitawag sumala sa iyang katuyoan.” Bahin niadtong gitawag sa ingon si Pablo misulat, “Kami nahibalo nga ang tanang butang nagkahiusa alang sa kaayohan.” (Roma 8:28). Bisan pa, nanginghanglan kini usa ka

lig-on nga pagtuo aron masiguro kini sa tanan nga panahon ug sa tanan nga mga kahimtang.

Samtang atong hunahunaon ang ilustrasyon bahin sa magbalantay ug sa mga karnero, atong mahanduraw kon unsa kalisod ang mabatonan sa mga karnero—kon sila may katakos sa pagpangatarongan bahin sa maong butang—sa pagsabot kon sa unsang paagi ang pipila sa mga eksperyensiya nianang adlawwa makabenepisyo kanila. Kon ang magbalantay magtultol kanila latas sa usa ka umaw nga kamingawan aron makaabot sa lunhaw nga mga sibsibanan sa unahan, o tingali ibabaw sa gansangon nga mga agianan sa bukid aron sa pagpangita ug makarepresko nga tubig, malisud alang sa mga karnero sa pagsabut sa panginahanglan sa mga kalisdanan nga gipahamtang niini. Apan bisan unsa kalisud ang dalan, ang magbalantay makasabut sa panginahanglan niini; ug, kon ang mga karnero makasabot lamang sa hunahuna, sila makahibalo nga ang “tanang butang” nagtrabaho alang sa ilang kataposang kaayohan.

Pinaagi sa pagtoo masabtan nato ang dili matugkad sa karnero; nga mao, nga ang tanang mga kasinatian diin ang atong Maayong Magbalantay naggiya kanato alang sa atong labing taas ug walay

katapusan nga kaayohan. “Kami nahibalo” niini, si Pablo misulat. Ang hinungdan nga nahibal-an namon kini mao nga nakadawat kami sa pagdihog sa Balaang Espiritu. Ubos sa bulahan nga impluwensya niini nalamdagan kita sa pagkahibalo sa kahulogan sa mga pagsulay sa pig-ot nga dalan. Mahimo nga kita madugmok ug maluya tungod sa kalisud sa panaw, apan ang pagdihog sa atong Ulo, nga nakaabut kanato pinaagi kaniya, makapahupay ug makahupay pinaagi sa pagpaamgo kanato nga ang tanan nga mga butang nagtinabangay alang sa atong walay katapusan nga kaayohan.

Ang pipila sa "tanang nga mga butang" siyempre makapahimuot ug makaparepresko. Ang Maayong Magbalantay nagtultol kanato tupad sa “mga tubig nga malinawon,” ug iyang gipahigda kita sa lunhaw nga mga sibsibanan. (Salmo 23:2). Kining bulahan nga mga tagana makapalipay sa tanang karnero sa Ginoo. Bisan pa, adunay ubang mga kasinatian nga lahi. Niini, usab, ang atong pagtuo kinahanglan nga makita ang bili, aron pinaagi niini kita maduol sa Maayong Magbalantay ug mas hingpit nga makaamgo sa atong pagsalig kaniya. Niini nga ugat nga si Pablo nangutana, “Kinsa ang makapahimulag kanato gikan sa gugma ni Kristo,” ang atong Maayong Magbalantay? “Ang kasakitan ba, o kasakitan, o paglutos, o gutom, o pagkahubo, o

kapeligrohan, o espada? Ingon sa nahisulat, Tungod kanimo kami gipamatay sa tibuok nga adlaw, kami giisip nga sama sa mga karnero nga ihawonon.”— Roma 8:35, 36 .

Dinhi gilista sa apostol ang pipila sa tinuod nga masulayong mga kasinatian sa mga karnero sa Ginoo, apan dili kini angayng tugotan nga makapahuyang sa atong pagsalig sa kaalam ug sa malumo nga mahigugmaong pag-atiman sa atong Maayong Magbalantay. Kita mahimong “isipon ingong mga karnero nga ihawonon,” ug kon kita naghunahuna sumala sa unod lagmit makahukom kita ubos sa maong mga kahimtang nga mohunong sa pagsunod sa Maayong Magbalantay. Tungod kay, bisan pa niana, samtang kita naglakaw “sunod sa Espiritu,” kita kinahanglan nga masayud nga ang tanang karnero sa Ginoo kinahanglang moapil sa sakripisyo ug pagserbisyo. Sama nga si Jesus mismo, ang atong Ulo, gigiyahan sa Espiritu sa pagsakripisyo, bisan ngadto sa kamatayon, mao usab kini ang atong pribilehiyo, karon nga siya gibayaw ngadto sa himaya ug mao ang atong Maayong Magbalantay, sa pagsunod sa mga tunob sa sakripisyo ug pagserbisyo nga klaro kaayo niyang gilatid pinaagi sa iyang ehemplo.

Busa niining tanang butanga kita “labaw pa sa mga mananaug,” nga nakabaton ug kadaogan pinaagi sa pagtuo kang Jehova, ang Dakong Magbalantay; pagtuo sa bugtong nga Anak sa Dios, si Kristo Jesus, ang Maayong Magbalantay; hugot nga pagtuo sa balaan nga katuyoan ug plano; ug hugot nga pagtuo nga kon atong tumanon ang atong pagpahinungod nga masulundon, kita sa katapusan “mopuyo sa balay ni Jehova sa kahangturan.” (Roma 8:37; Salmo 23:6). Kay nahibalo niining tino nga sangpotanan sa “tanang butang” nga nagtinabangay alang sa atong kaayohan, kita makaingon uban sa apostol nga kita usab, “nakombinsir nga bisan ang kamatayon, bisan ang kinabuhi, bisan ang mga manolonda, bisan ang mga punoan, bisan ang mga kagamhanan, bisan ang mga butang karon, bisan ang mga butang nga umalabut, bisan ang kahitasan, bisan ang kahiladman, bisan ang bisan unsa nga lain nga linalang, dili makapahimulag kanato gikan sa gugma ni Kristo Jesus gikan sa atong Ginoo.” Roma 8:38,39

Pagkamapasalamaton nato, nan, sa pagdihog sa atong Ulo, ug nga isip mga sakop sa iyang lawas ang tanang bahandi sa balaang grasya nga nalangkit sa maong pagdihog miabot kanato. “Walay maayong butang nga iyang pugngan” basta magpabilin kita diha kaniya. (Salmo 84:11). Ang tanan namong mga

panginahanglan mahatag. Ang kalig-on ihatag pinaagi sa Espiritu sa gahum. (2 Timoteo 1:7). Kita pagatultolan sa dalan nga atong laktan. Mahibaluan naton nga “kay ang Dios dapig sa aton,” wala sing bisan sin-o nga madinalag-on batok sa aton, kay labaw sia sa tanan naton nga mga kaaway. (Roma 8:31; 1 Juan 4:4). Sa pagkatinuod, makaingon kita uban sa salmista nga tungod kay ang atong Dakong Magbalantay nagdihog sa atong Ulo ug lana, ang atong “kopa nag-awas.” Salmo 23:5